

UVODNIK

Unutarnji pogled i jedinstvo Crkve/svijeta

Nismo mogli odoliti a da od **Hilaira Belloca** umjesto *debate o Križarima* posudimo njegove izvrsne portrete osoba engleske Reformacije, konkretno **Sv. Thomasa Morea**, iz kojeg se zapanjujuće vidi što za jednog modernog mučenika/intelektualca znači imati *nutarnji život* na moru javnog mnijenja. Taj isti unutarnji život, ili unutarnji pogled kao tzv. *ikoničke točke*, izranja u urednikovim esejima iz osamdesetih i devedesetih godina najavljujući skoro tiskanje knjige *Vjera i umjetnost (O modernom romanu – Teatar i vjera. Unutarnjost i izvansjnost)*. Ali jednako je zapanjujuće kako je ruski filmski redatelj **Andrej Tarkovski**, u *Andreju Rubljovu* i drugim filmovima, uspio pokazivati unutarnju točku gledišta svojih protagonista. To odlično pokazuje **Simoneta Salvestroni** u eseju *Kinematografija Tarkovskog i ruska tradicija*. Nastavak dramatičacije *Odjela za rak* nas dodatno ukorjenjuje u misteriju ruske stvarnosti, pri čemu je zgodno još jednom pročitati *Čekajući Vassulu* (molitvu za Rusiju), knjigu koja je izašla kao 13-esta u *Sabranim djelima* urednikovim.

Prebogata je i rubrika *Crkva Jedna*, koja u drugom dijelu *Čuda iz Damaska* pokazuje sav opseg Božje čežnje za Jedinstvom različitih vjeroispovjesti preko **Myrne Nazzour**, pogotovo u času kada sirijske izbjeglice čine invaziju na Hrvatsku i Europu. Kada smo već kod dolaska osoba islamske vjeroispovjesti u Europu, valja pročitati zapanjujuće svjedočanstvo *Bivši iranski politički vođa Daniel Shayesteh pronašao da je Isus jedini put* – čiji prijevod, kao i *Čudo iz Damaska*, dugujemo **Milanu Šapini**. Kada jedan bivši radikalni islamist susretne Isusa u sebi i poručuje katolicima *Ne bojte se!* – to vrijedi čuti. Još jedan velik događaj je kompletni prijevod *Nove Filokalije* **Oliviera Clémenta** (sada objavljujemo poglavlje *Bog: jedinstvo i razlika* – uzbudljive meditacije o Presvetom Trojstvu) remek-

djela ostvarivanja teološke sinteze životnog svjedočenja i nauka otacâ prve Crkve, koja onda još nije bila podijeljena ali ju je trebalo graditi i braniti od napada tolikih krivovjerja. Nastavljamo pratiti dakako životopis **Carigradskog patrijarha Atenagore** iz pera istog pisca: u ovom nastavku saznajemo mnogo o Pentarhiji i stolici Carigradskog patrijarha u kontekstu cijelog Pravoslavlja.

U otkrivalačkom eseju *Prognani papa u Claudelovoj trilogiji* (koji će ući u najavljenju knjigu *Vjera i kultura*) prelazimo na drugi dio: dramu *Tvrđi kruh*. Ulazimo u francusku verziju *Gospode Glemabajevih* – ali dakako to nije Krleža, nego suprotno.

Internacionalni prilog donosu francuski prijevod *Saint Louis du Temple* i drugi dio genijalnog eseja **Mirka Vidovića** *Omnipresence de la protomatiere*.

Oni koji su se bojali za objave **Johnu Learyu** ne trebaju se više bojati, ali trebaju početi s pripremanjem za kratkotrajni uzmak. Leary još svjedoči po Americi ali i gradi skloništa. Nastavlja se i korespondencija s **Nadbiskupom Franom Franićem** koja je u ovom broju posebno uzbudljiva i aktualna. Urednik pak želi zamoliti čitatelje da mu oprostite što ovaj broj nema uobičajene *reportaže* (to se nije desilo od početka izlaženja!) – razlog je taj što je urednik dva ljetna mjeseca prevodio 500 stranica *Nove Filokalije*, a potom se spremao za nastavak apostolata Fátima-Europa 2017. Vjerujemo da je i bez toga ovaj broj prebogata, što posebno zahvaljujemo prevoditeljima, osim spomenutog **M. Šapine, Boži Rabo i Igoru Bilandžiću**.

Urednik